

PRZETRĘCIĆ (2) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

inf przetręcić (1). ◇ fut 2 sg przetrącisz (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Uszkodzić jakąś część ciała przez uderzenie; zwichnąć, złamać [co czemu (żywotne)] (2) : A też lie trąfi drugiemu [żołnierzowi] Miąłto lekarłtwa chromemu [koniowi] Przetręćć do kończá nogę By gi dał co rychley w łzkodę [tj. ażeby mógł zażqdać odszkodowania] *RejRozpr* E2; Abowiem táki [przyjaciel omylny] máło nie ielt podobien ku onemu pfu/ kthoremu chociay nogę przetrąćifz á potym go pogłáfzczefz [...]/ álic lie on znowu pláfzczý á lezie mardáiac ogonem do ciebie. *RejZwierc* 92.*

Synonim: złamać.

Formacje współrdzenne cf TRĄCIĆ.

Cf PRZETRĄCENIE, PRZETRĄCONY